

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HERNING GYMNASIUM 1996

Knud E. Skou

Kunstpædagog ved Herning Gymnasium 1967-87.

Uddannet på Det kongelige Akademi for de skønne kunster i København 1954-64
(malerskolerne og kunstpædagogisk skole).

Medlem af *Billedkunstnernes forbund* og *Kunstnersamfundet*.

BIBLIOTEK
PÆDAGOGISKE
DRAMAER

Årsskrift 1996

Herning Gymnasium

Indholdsfortegnelse:

	Redaktionelt	3.
	Året i glimt	4.
	Status over PUMA'en	6.
<i>Mads Brandstrup:</i>	Elevernes engagementsvilkår er for dårlige	7.
<i>Erik Bøegh:</i>	Hvad er perspektivudvalget?	8.
<i>Kim Carlsen:</i>	Dobbelthelvede eller hva'?	10.
<i>Mads Brandstrup:</i>	Hultimerne og lektieværkstederne er brandgode initiativer	12.
<i>Anders Sørensen:</i>	Undervisningsudvalget	13.
<i>Jens Jørgen Hansen:</i>	Miljøudvalget	15.
<i>Marianne Daniel:</i>	Aktivitetsudvalget	16.
	Drama	18.
	Atlantis	19.
<i>Claus Gregersen:</i>	Fire generationer - en teknologisk slægtsnovelle	20.
<i>Bjørn H. Pedersen:</i>	Procesorienteret skrivning i engelsk	22.
	Novellekonkurrence	24.
	Projekt Japan	25.
<i>Jørgen Møller:</i>	En ny - ny lærer	26.
<i>Torben Geil:</i>	Mødet med Herning Gymnasium	28.
	Personalia	30.
	Skolens ansatte	32.
	Kontortider, adresser for Herning Gymnasium	38.
	Redaktion	40.

Redaktionelt

Året har været præget af ønsket om at få målsætningen fra 1994/95 bragt fra papirstadiet til det konkrete. Det væsentligste projekt i så henseende har været indarbejdelsen af en ny struktur: "Dobbelthelvede eller dobbeltfryd" som en elev skriver, nemlig dobbelttimer.

Forsøget har ikke skræmt mere, end vi ufortrødent giver os i kast med blok dage i det kommende skoleår.

PUMA'en har skullet vise, om den var tandløs, eller om der var bid i den. Umiddelbart ser det ud, som om den lever og har det godt.

Endelig har ankomsten af en stor gruppe lærere præget stedet. Det er altid godt med nye øjne til at se kritisk på gamle vaner og ruske op i stedet. Tænk, at vores bygning ses som **så** grim!!

Computeren går sin sejrsgang her på stedet, som i det øvrige samfund. For få år siden var den en kuriositet, i dag er den et uundværlig værktøj i hverdagen. Læs blandt meget andet Claus Gregersens humoristiske slægts-novelle om computerens indtog på Herning Gymnasium.

Lovani 36

af: Vibeke Erhardtsen

...Året i glimt...

Debatten...

...fortsatte på Herning Gymnasium.

Dobbelttimer - er det godt eller skidt? Vi forsøgte at finde en del af svaret. Resultatet ses inde i bladet. Ansvar for egen læring. Er det andet end ord? I årets løb er der taget små skridt til at gøre begrebet til andet end ord.

Internationaliseringen...

...trives og har det slet ikke værst.

Elever fra gymnasiet har været på udveksling med elever fra Heide i Tyskland og Oisterwijk i Holland. England, Italien, Spanien, Tyskland og Frankrig har været mål for lærerudvekslinger/lærerbesøg.

Fællestimer og vold

En del af årets fællestimer var planlagt under temaet vold. Vold mod andre, vold mod sig selv.

Lektor Hans Jørgen Calundan, Ikast Gymnasium, forsøgte at forklare baggrunden for volden i det tidligere Jugoslavien. Hiv'ernerne illustrerede med brug af satire, hvordan AIDS øver vold mod en selv (og andre). Prof. Boll forklarede absinthens vold på bl.a. van Gogh's hjerneceller.

Endelig viste Uppercut Danseteater gennem dansen den rå gadevold.

På mere fredelig vis viste Bo Stief med band en ypperlig musikalsk kunnen.

Fire unge glade drenge fra Århus Grooving High viste, de var godt på vej mod de musikalske højder.

Musik...

...fylder en stor del af Herning Gymnasiums hverdag. Dette sås bl.a. ved den årlige forårskoncert, men først og fremmest i et sublimt samspil med de øvrige kreative fag i musical'en Atlantis.

Hyrdinden og skorstensfejeren...

...var på besøg, da dramaholdet demonstrerede deres kunnen.

Kongeballet...

...viste endnu en gang, at de elever, vi tog imod i 1.g. som børn, pludselig er blevet voksne. Smukke var 3.g'erne, da de marcherede ind til les Lanciers.

Novellekonkurrence...

...er en nyskabelse på Herning Gymnasium. Konkurrencen finder sted via skolebladet Hjejlen. I år var konkurrencetemaet "Længsel".

Studieture 1996

I ugen op til påske ferien var 2. g.-klasserne på studietur, hvor flere ugers intensive, faglige forberedelser skulle omsættes til til praktiske erfaringer i det fremmede.

Alle vendte hjem med sindet fuldt af nye indtryk og oplevelser.

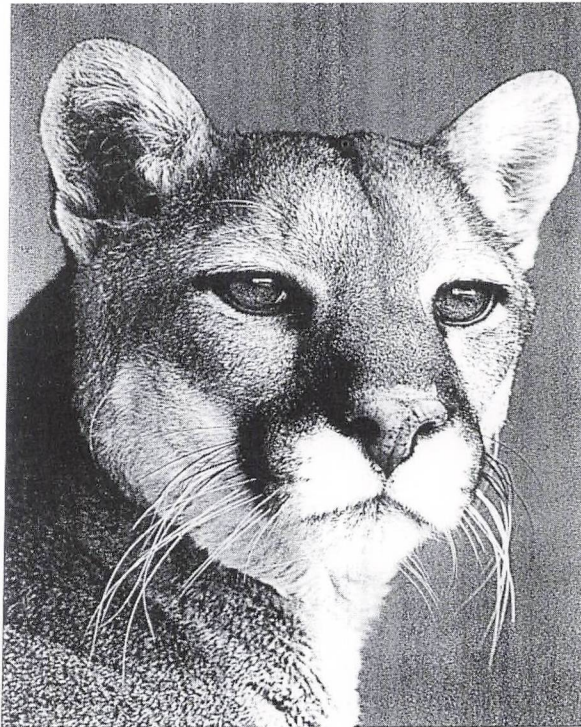

PUMA-udvalg

Nu har HG's PUMA-udvalg fungeret i et år.

Det er derfor tid til at gøre status over året, der gik, set med de involveredes øjne. Efter sidste års diskussioner af pædagogisk praksis, har det i år været tid til vegetation og praktiske forsøg på at føre målene ud i livet.

Perspektivudvalg

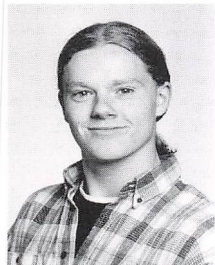
Undervisningsudvalg

Miljøudvalg

Aktivitetsudvalg

Elevmedbestemmelse

af: Mads Brandstrup, 2.c.

"Er vi elever virkelig ugidelige og uden interesse i at tage aktiv del i det, der vedrører vores egen hverdag? Jeg mener ikke, at det er hele sandheden."

Elevernes engagementsvilkår er for dårlige

Her på gymnasiet fik vi sidste år nye, styrende organer, der skal sikre elevindflydelse på så mange områder som muligt: PUMA-udvalgene.

Gennem disse udvalg kan eleverne på principielt lige fod med lærerne og diverse administratorer, tage stilling til de forskellige arbejdsopgaver, som skolen har, hvilket er alt lige fra fastlæggelse af 1.g'ernes intro-dag og hyttetur til at bestemme, hvilke farver der skal være på gulvtæpperne. Det, der har været idéen, er, at der således skal foregå en løbende dialog mellem lærere og elever.

Men med hensyn til elevindflydelsen har der i nogle af disse udvalg været problemer med engagementet fra elevside. Spørgsmålet, der så straks melder sig, er: "Hvorfor?" Er vi elever virkelig ugidelige og uden interesse i at tage aktiv del i det, der vedrører vores egen hverdag? Jeg mener ikke, at det er hele sandheden; men at vi er mindre villige til at gøre noget aktivt for at påvirke de beslutningsprocesser, der vedrører os, end nogensinde før, kommer man jo nok ikke helt uden om.

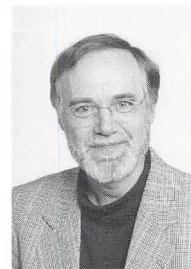
Der er dog en andre faktorer, der er mere væsentlig at se på, for dem kan der nemlig gøres noget konkret for at ændre.

Som tingene er nu, er det sådan, at mange udvalgsmøder ligger uden for skoletiden, og alle elevrådsmøder ligger i spisebrikvarterene. Lærerne får timer for at deltage i udvalgsarbejde. Det vil sige, at det er en del af deres normale arbejdstid. Eleverne får kun mindre tid til at lave lektier, og m.h.t. elevrådsmøderne, så er det næsten helt sikkert, at vi ikke bliver færdige til timen efter.

Så prisen for at engagere sig meget i elevrådsarbejdet kan være for høj for nogle. Jeg taler af erfaring. Dette år har jeg været meget aktiv - jeg har siddet i diverse udvalg, og jeg har været til stort set alle møder. Af den grund har jeg haft en meget høj fraværsprocent, og jeg har flere gange måttet gå den tunge gang ned til Anders Sørensens kontor for at aflevere en for sent færdiggjort aflevering.

Hvis man virkelig fra skolens side ønsker en elevdeltagelse, så må man, mener jeg, altså også være konsekvent og lave en eller anden form for dispensationsordning, så at man ikke ligefrem straffer de elever, som engagerer sig. Ændres vores engagementsvilkår ikke, så bliver aktiv elevdeltagelse kun en flokskel, er jeg bange for.

Perspektivudvalget

af: Erik Bøgh

Hvad er perspektivudvalget?

P'et i PUMA'en er Perspektivudvalget. Dette udvalg har både lærere og elever som medlemmer, og dets opgave er at arbejde med pædagogisk udvikling i bred forstand.

Lærerne er stærkest repræsenteret med 5 medlemmer foruden ledende inspektør. Der er efter reglerne to elevmedlemmer, men i praksis har der for det meste kun været én elev som medlem. At eleverne ikke har stået i kø for at komme med i Perspektivudvalget, er forståeligt, fordi det arbejde, der udføres i udvalget, ikke i første omgang berører eleverne direkte. Men vi anser det for vigtigt, at eleverne er med til at præge den debat, der er i udvalget. Derfor er vi glade for de bidrag, eleverne indtil nu har ydet, og ser gerne en styrket elevrepræsentation i udvalget.

Dobbelttimer

I dette skoleår har gymnasiet gennemført et forsøg med dobbelttimer. Perspektivudvalget har i høj grad arbejdet med at støtte dette forsøg.

Det skete i efterårssemestret, hvor lærere og elevrådsrepræsentanter besøgte forskellige skoler, der har gjort erfaringer med undervisning i moduler, der er længere end 45 minutter.

Det var både lærerigt og afdramatiserende at overvære kollegers forsøg med andre rammer for undervisningen. På en Pædagogisk Dag i september fortsatte lærerne drøftelsen på baggrund af oplæg af henholdsvis Tine Knudsen og Erik Gade fra Nørre G i København.

Hyordan så i praksis?

Nu er skoleåret næsten gået, og forsøget med dobbelttimer er blevet evalueret af både elever og lærere. Det er ikke underligt, at meningene er delte, men de positive meldinger er dog i klart flertal.

Her er nogle pluk fra elevernes tilbagemeldinger. Først nogle positive:

"Skoledagen går hurtigere - og skoletasken er lettere at bære."

"Undervisningen er mindre stressende - og der er mindre spildtid, fordi man ikke skal pakke ud og sammen og flytte lokale så mange gange." "Man lærer mere, forstår mere, når mere." "Der er bedre tid til den enkelte elev." "Generelt større variation i timerne og mere tid til gruppearbejde og diskussioner."

Som sagt var der både blandt elever og lærere en overvejende meget positiv holdning til dobbelttimerne. Men nogle markante formuleringer af negativ art bør også nævnes:

"Timerne er dræbende, langsommelige, ensformige."
 "Nogle fag er uegnede (sprogfag)." "Nogle lærere er kedelige - læreren holder enetale i to timer." "Man mister meget ved fravær".

Disse citater bekræfter, hvad der vist hele tiden har været klart for de fleste, nemlig at omstillingen fra 45-minutters lektioner til dobbelttimer vil tage nogen tid. Både lærere og elever skal vænne sig til en anden struktur.

Det er derfor nu blevet besluttet at forlænge forsøget med næste skoleår. Men man kan nok godt allerede nu gætte på, at dobbelttimerne er kommet for at blive.

Evaluering

Man kan sige, at dobbelttimerne i første omgang er et skemaspørgsmål. Men den ændrede skemastruktur er kun en ramme for ændrede undervisningsformer.

I større eller mindre grad har begrebet **Ansvar For Egen Læring**, der er indført i skolens målsætning, præget undervisningens tilrettelæggelse.

Perspektivudvalget har vurderet, at et mere intenst arbejde med undervisningsevaluering er en naturlig konsekvens heraf.

Undervisningen er et fælles projekt for lærer og elever, og begge parter har et ansvar for, at det fungerer så godt som muligt. Derfor er det også vigtigt, at begge parter er villige til at evaluere det, der faktisk foregår i timerne.

Her i foråret 1996 har lærerne haft en Pædagogisk Halvdag med et spændende og provokerende oplæg af lektor Arne Mørch fra Midtfyns Gymnasium.

Han er en af dem, der har arbejdet meget med evaluering og som har deltaget i den pædagogiske debat om emnet.

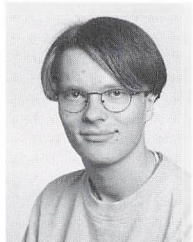
I oktober planlægger udvalget et arrangement for hele skolen, hvor alle - både lærere og elever - får lejlighed til konkret at arbejde med, hvilke metoder man bedst kan anvende til at foretage evaluering af undervisningen.

Simon Tage

Dobbeltimer

Af: Kim Carlsen. 2u.

Dobbeltimer på HG er én af konsekvenserne af det pædagogiske udviklingsarbejde som foregår og som løbende evalueres:

Dobbelthelvede eller hva'?

Periodeundervisning er den officielle betegnelse, men ord såsom dobbelthelvede og dobbeltfryd er i årets løb blevet brugt om begrebet dobbelttimer på Herning Gymnasium. Således har meningene været delte, men efter et år, hvor ordningen har været afprøvet i praksis, gør eleverne nu status.

De negative momenter:

-Selv om lærerne ihærdigt forsøger på at tilrettelægge undervisningen så konstruktivt som overhovedet muligt, er det fysisk umuligt at tilpasse alle fag til de ændrede forhold -hertil er disse simpelthen for forskellige.

-Med de fleksible 5 minutters pauser indlagt mellem første og anden time, samt mellem tredje og fjerde time er fundamentet til støj på gangene skabt - et dagligt problem, som generer såvel lærere som elever.

-Skulle man af en eller anden årsag være forhindret i at komme til første time, men alligevel have indfundet sig på sin plads inden anden times begyndelse, risikerer man at blive noteret fraværende i begge timer, fordi nogle lærere overser ens tilstedeværelse.

Derfor er det en god idé at påminde ens lærer om sin ankomst.

-Sygdom kan resultere i manglende deltagelse i undervisningen. Sker dette, kan der opstå problemer med hensyn til forståelse af et eller flere gennemgående emner, man i den tid, man har været syg, er gået glip af.

De positive aspekter:

-Seks-syv forskellige fag i løbet af en enkelt skoledag kan skabe en del problemer f.eks. med omstillingen fra det ene fag til det andet, men dette problem er nu løst, eftersom vi maksimalt har fire forskellige fag. Også med hensyn til lektiemængden er tingene blevet lettere efter indførelsen af dobbelttimer.

-To lektioner i træk giver tillige eleverne rig mulighed for sammen, i mindre grupper, at bearbejde et emne, og dernæst samlet på klassen have en diskussion.

-Endelig skal det nævnes, at dobbelttimer praktisk talt umuliggør at "gemme" sig i timerne.

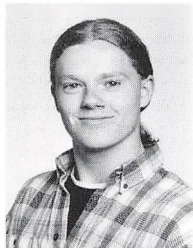
Summa summarum:

Godt initiativ, som bør fortsætte i fremtiden.

Hultimer og lektieværksted

af: Mads Brandstrup, 2.c.

Hultimerne og lektieværkstederne er brandgode initiativer

-**"hultimerne har bevirket, at man i langt højere grad har villet spørge kammeraterne om hjælp."**

-**"godt at der er et sted, hvor man har mulighed for at komme på niveau med undervisningen."**

Forsøgsordningen med at indføre en hultime og lektieværksteder må siges at være blevet noget af en succes.

Mange af de elever, som jeg har talt med, har været enige om, at **hultimerne** har bevirket, at man i langt højere grad har villet spørge kammerater om hjælp.

Det har virket meget mere naturligt, da alle jo har været til stede, og det er foregået på skolen.

Man har arbejdet sammen med folk, som man ellers ikke havde samarbejdet med, hvis det havde været uden for skoletiden; *enten* fordi det at organisere noget lektiearbejde uden for skoletiden let løber ud i sandet på grund af de mange distraheringsmomenter, *eller* også fordi det har følt ukomfortabelt at skulle ringe til nogen for at bede om hjælp.

Hultimen har desuden også været en praktisk fordel m.h.t. alle de udvalgs-møder, man har kunnet lægge her.

Det eneste alternativ har jo før kun været at lægge dem alle uden for skoletiden, hvilket især har været problematisk for os elever.

Slutteligt skal det siges, at hultimerne også har haft en kolossal social gevinst. De har virket som et friskt pust på et psykisk anstrengt tidspunkt på ugen, og blot at have en time før fri ville ikke gavne spor - jeg tror knap nok, at det ville kunne mærkes.

Lektieværkstederne har især været gode for 1.g'erne i de sprog- og naturvidenskabelige fag. Folk kommer jo med vidt forskellige forudsætninger i disse fag.

Desuden er der ofte temmelig stor forskel på de enkelte skolars kriterier for at erklære en af deres elever for „egnet“.

Det har derfor været godt, at der er et sted, hvor man har mulighed for at komme på niveau med undervisningen.

Det er selvfølgelig også oplagt, at hvis man får brug for at få et eller andet uddybet, eller hvis man er fraværende i en time og derfor "misser" noget vigtigt, så er lektieværkstederne en glimrende løsning.

Jeg håber, at både hultime og lektieværksteder vil fortsætte til næste skoleår, for det har været to tiltag, som *virkelig* har været gunstige for studiemiljøet.

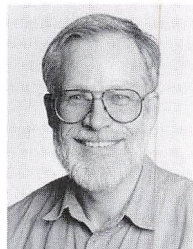
Undervisningsudvalget

..."udvalget har udarbejdet et forslag om såkaldte blok dage, som sætter reglerne for skolens udadrettede aktiviteter ind i en større pædagogisk sammenhæng."

Når man tænker på udvalgets titel: Undervisningsudvalget, ja så er der vel næppe mange, der ophidses? Det lyder tørt og kedeligt - og det er da også ind i mellem tørre sager, vi fordøjer. Her tænker jeg ikke på de kageorgier som møderne (måske som modreaktion?) er ved at udvikle sig til, men på den største enkeltopgave, som udvalget har: at lave et budgetforslag for skolens undervisningsmidler.

Vi har i år haft ekstra meget at se til her, især fordi udvalgets medlemmer skulle prøve at arbejde ud fra det nye *selvforvaltningsprincip*. Det går ud på, at hvert fag har dets eget budget. Det enkelte fag må således selv bestemme, hvad det vil bruge dets midler til: bøger, kopier, apparatur, ekskursioner eller hvad faggruppen nu vurderer, er nødvendige undervisningsmidler. Vi har således med det overordnede budget lagt nogle rammer - og det bliver spændende at følge udviklingen inden for dette område i de kommende år.

af: Anders Sørensen

Ligeledes bliver det spændende at følge udviklingen på ekskursionsområdet.

Regler for skolens udadrettede aktiviteter har været et tilbagevendende emne for drøftelse i mange år, men udvalget har udarbejdet et forslag om såkaldte blok dage, som sætter reglerne for skolens udadrettede aktiviteter ind i en større pædagogisk sammenhæng. Vi håber dermed, at vi har skabt et grundlag, hvorpå der kan udvikles nye pædagogiske tanker - bl.a. om undervisningens tilrettelæggelse.

Og det er klart, at det for udvalget er mere spændende at arbejde med at udforme regler og budgetter og andet ud fra et ønske om at fremme pædagogisk udvikling end bare for reguleringens egen skyld.

Udvalget er en del af skolens PUMA-struktur og det har været en ny arbejdsform - vi er jo en sammensat flok, bestående af teknisk-administrativt personale, elever og lærere.

Vi har oplevet, at det ikke har været lige nemt for alle, hverken at finde tid til de mange møder, det foreløbigt er blevet til, eller at nå at følge med i alle de mærkelige termer og jargoner, der kan være især i regnskabs- og budgetsproget.

Men vi kan mærke, at det går fremad. Således faldt valget af vor nye næstformand ikke uden grund på udvalgets for tiden eneste elevrepræsentant. Han har arbejdet særdeles godt, og det selv om (fordi?) han er en "frø"!

Det er svært at finde en måde at karakterisere udvalgets arbejde på - men måske kan vi sige, at udvalget er de grå eminencer bag mange af rammerne for skolens hverdag. Vi synes selv, at vi har mange muligheder for at påvirke skolens hverdag og vi prøver så på at finde ud af, hvad vi skal prioritere højest.

I den sammenhæng er det vigtigt, at alle de nævnte parter i udvalget kan deltage med udgangspunkt i et godt samarbejde med deres respektive baglande - dette gælder ikke kun lærerne, men også både TAP'erne og eleverne. Alt fornuftigt udvalgsarbejde har rod i et godt sam- og forarbejde.

Måske ender vi med at huske møderne for kagerne - men så længe tiden ikke går med at udveksle kageopskrifter, så tror jeg, at udvalget fungerer godt, fordi det arbejder med den rette blanding af tunge og søde sager!

7-9
Gy-95 3

af: Jens Jørgen Hansen

Miljøudvalget arbejder ufortrødent videre på...?

Miljøudvalget er et lille hyggeligt udvalg med ganske få medlemmer. Der er 3 elever, 1 pedel, 1 inspektør, 1 rengøringsrepræsentant og 3 lærere.

Vores arbejdsopgave er skolens miljø og næsten alt, hvad dertil hører, idet rektor har formuleret vores "jobbeskrivelse" meget bredt med et utal "**kan**'er" og næsten ingen "**skal**'er".

I praksis er vores arbejde delt i to: dels i noget praktisk, dels i noget andet...og dels i noget tredje.

Det praktiske er sådan noget som at ramme plakater ind, hænge plakater op (jeg står normalt for knuderne), tage plakater ned, når der er fremmede udstillinger på skolen etc.

Det andet er at rådgive rektor i forbindelse med indkøb af inventar, såsom gulvtæpper (det **var** os, der bestemte farven) og nye skolemøbler.

- det kræver en del at holde masken, når de forskellige møbelrepræsentanter står på hovedet på deres stole for at demonstrere stolenes fortrinlighed.

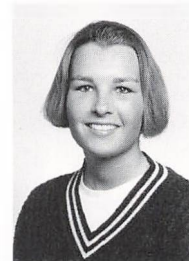
Det tredje er en række andre, mindre opgaver som f.eks. at diskutere kantineregnskab og drift med kantinen en gang om året, harcelere lidt over den slagmark, som fællesområdet forvandles til i løbet af dagen samt udtænke skumle (virkningsløse og uigennemførte) planer til løsning af dette problem, diskutere kunstindkøb og ophængning af samme og meget mere.

Det store stridsspørgsmål i øjeblikket er, hvor "**skeen**" fra 200-gangen skal hen, når rektors nye malerier skal op.

Bryde foreslår cykelkældereren, men Bo, vores kære formand, er ikke helt enig - *overhovedet!*

Alt i alt er vi altså et lille, til tider hurtigt arbejdende udvalg, som er åbne for nye ideer; så hvis du har forslag til forbedring af skolens miljø, så snak med os eller læg en seddel til os. Jeg garanterer, at vi i hvert fald nok skal læse sedlen.

Aktivitetsudvalget tog springet! - og blev det første PUMA-udvalg med en elevformand

Hvordan er det, som elev, at være formand for et udvalg, hvori der sidder både lærere og pedel?

Umiddelbart vil de fleste tro, at der kan være et problem forbundet hermed. Langt de fleste elever vil nok tro, at det er da vist kun på papiret, man kan være det. De er nemlig af den opfattelse, at eleverne ikke har en pind at skulle have sagt.

Godt nok sidder der elever i diverse udvalg, men hvad hjælper det, når lærerne og ledelsen alligevel bestemmer det hele! Uheldigvis er det den almene opfattelse blandt gymnasieeleverne, hvilket medfører, at de slet ikke gider interessere sig for frivilligt skolearbejde, men kun brokker sig over forholdene som de er.

Det er også helt udmærket, da udvalgene altid er interesserede i kritik (både positiv og negativ), for det hjælper dem i arbejdet med at forbedre skolen i retning af elevernes ønsker.

Problemet opstår når eleverne fra før kun brokker sig til deres kammerater, for så når problemet ikke frem til udvalgene, der kan arbejde videre med det.

Vi er ikke ens; så hvad der er et problem for nogle elever, er ikke altid et problem for andre elever eller skolen i det hele taget. Jeg er af den overbevisning, at i et udvalg bør medlemmerne have ligemeget at skulle have sagt - det *var* og *er* i hvert fald tilfældet i Aktivitetsudvalget.

Det eneste denne medbestemmelse krævede var, at man gad møde op. Eftersom alle medlemmer har lige meget at skulle have sagt, bliver formandens job at være ordstyrer.

Det er i dette job, at en god formand skiller sig ud fra en dårlig. Den gode formand vil lade udvalgsmedlemmerne føre diskussionen og skære igennem, når han/hun mener udvalget er nået frem til en løsning. Den dårlige formand fører en monolog, og lader sine egne ideer blive udvalgets. Den dårlige formand misbruger altså sin position for at hævde sig selv.

Undertegnede har nu prøvet dét at være "formand" for Aktivitetsudvalget efter at have været menigt medlem i et par år forinden.

Det har været en udfordring, men absolut ikke belastende. Den tid, det har taget, har været meget lærerig, netop fordi situationen har været den, at jeg som tilhørende den nederste kategori (eleverne) i systemet har haft mulighederne for at være med i beslutningsprocesserne på lige fod med de, der rangerer højere i systemet (inspektør, lærere og pedel) og som har taget mig alvorligt og accepteret, at det var en elev, der var formanden.

Jeg ved i hvert fald nu, hvilke kvaliteter, der kræves for at lede og fordele; og har på den måde noget at arbejde videre med.

Jeg husker stadig dét møde, hvor jeg blev valgt til formand. Vibeke Erhardtsen, der på daværende tidspunkt var udvalgets formand, sagde til mig: "Ja, Marianne, så kan du ligeså godt tage over. Her er dagsordenen". Jeg kan huske, at jeg for et kort øjeblik var i tvivl om, hvad det var, der skete, og hvad der skulle til at ske. Fra da af var jeg den, der skulle skære igennem, hvilket har været en fornøjelse med de folk, der har siddet i Aktivitetsudvalget.

Aktivitetsudvalget fungerer utroligt godt, hvilket nok skyldes, at Vibeke Erhardtsen er inspektør. Gennem hele året har hun været en stor hjælp for mig, og hun forstår at skabe et udvalg, hvor alle føler sig velkomne og frie til at sige deres mening - såvel elever som lærere. På den måde kommer alle synspunkter frem inden den endelige stilling tages.

Sammenlignet med de andre PUMA-udvalg er de beslutninger, der træffes i Aktivitetsudvalget, af en helt anden kaliber. Vi står for alle ekstra aktiviteter på skolen. Det er netop denne faktor, tror jeg, der gør at stemningen i udvalget er så behagelig, og netop stemningen i udvalget var en af grundene til, at jeg ikke havde noget imod at blive formand for udvalget.

Vores møder foregår på et plan, hvor alle kan være med. Vi vælter ikke rundt i paragraffer og lovbestemmelser, men derimod i latter og wienerbrød. Vi er af den overbevisning, at der ikke findes noget så opløftende som et godt grin.

Jeg må ærligt indrømme, at det ikke har været en byrde at være formand for et udvalg bestående af lærere, pedel og elever, men derimod en udfordring, der viste sig at blive behagelig. Der har været lidt skrivearbejde, men ikke noget, der har været ekstremt tidskrævende.

I Aktivitetsudvalget er det kutyme, at medlemmerne indgår aktivt i arbejdet. Med dette menes der, at det ikke er formandens job at stå for alle fællestimerne. På denne måde kommer medlemmerne i høj grad til at præge fællestimearrangementerne, men til gengæld skal de så stå for kontakten til de forskellige foredragsholdere, musikere, o.s.v.

Det jeg prøver på at sige er, at i Aktivitetsudvalget hjælper man hinanden. Det har været en utrolig fordel i år at have Peder pedel med i udvalget. Dette har bevirket, at de praktiske forhold ved arrangementerne altid har været på plads -tak for det Peder!

Til slut vil jeg gerne sige tak til Aktivitetsudvalgsmedlemmerne: Vibeke Erhardtsen (vores allesammens inspektør), Mette Breinholt, Katrine Bruno, Steen Ellemose (vores allesammens fysiker), Peder Kristensen (vores allesammens pedel), Mette Thiem, 3.a. og Pernille, 2.b. (pøj, pøj med formandsjobbet!).

Tak for en god "sæson".

Desuden kan jeg kun anbefale at gå aktivt ind i skolen udover skolearbejdet, for man må huske på: Alle studenterhuer er ens, og efter veloverstået eksamen er det pludselig andre talenter, der begynder at tælle. Der kommer nemlig et stadie efter skolen, hvor personlige kvalifikationer og erfaringer bliver en bestemmende faktor i højere grad end nogle tal på et stykke papir.

Fra Grooving Highs besøg på HG.

Drama på skolen

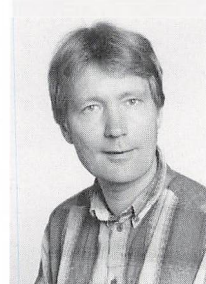
Årets store musikalske og dramatiske begivenhed er ved at fortone sig. Indsatsen var enorm fra alle de frivillige kræfter, der engagerede sig i Atlantis.

Resultatet var en utrolig oplevelse!

ATLANTIS

af: Claus Gregersen

**"Jeg husker det stadig.
Det havde nærmest
ceremoniel karakter, når en af
kollegerne skulle have
udleveret deres diskette.**

**Vi havde en kvittering, som
man blev bedt om at udfylde
og tilbagelevere i
underskrevet stand."**

Fire generationer - en teknologisk slægtsnovelle

**Vi diskuterede, hvordan vi
skulle håndtere kollegernes
ønsker om at få mere end én
diskette - hvad kunne det ikke
ende med?? "**

Jeg husker det stadig. Måske tilfældigt - måske grundet højere magter stammer denne erindring fra det Orwell'ske år 1984, hvor vi på Herning Gymnasium fremsynet rådede over 4 mikrodatamater, heraf en med dobbelt diskettestation.

Der var tale om Nürnbergkram, og prisen var derefter: 40.000 kr. pr. stk. eller det samme, som en Skoda kostede i de år.

Idag fremstiller man klogeligt computerne af potteblik, da de er teknologiske antikviteter lang tid inden, nogen har slidt dem op.

Den teknologiske udvikling kan tage pusten fra hvem som helst. Den canadiske forfatter Douglas Coupland (ham med „Generation X“ og begrebet „legoliseringen“) giver i et interview en rammende beskrivelse af situationen:

„Jeg tænker mig nogle gange, hvordan det ville være at vågne op efter et år i koma og skulle til at samle op på, hvad der er sket i perioden. I forbindelse med den teknologiske udvikling har jeg en sådan følelse hver morgen, jeg står op.“

Ikke kun enkeltpersoner, men også skoler og andre organisationer skal løbe stærkt, hvis de vil følge udviklingen på computerområdet.

1984 var også året, hvor vi udskiftede de 4 omtalte maskiner med den næste model i rækken.

Vi nåede lige netop at sælge de gamle til en af naboskolerne, der endnu ikke havde lært, at det at købe en brugt computer er som at købe en billet til et tog, der er kørt. Det var nødvendigt at slippe af med de gamle, for at få plads til de nye i det halve klasse-lokale, der på det tidspunkt var gymnasiets datalokale.

Den nye model kostede kun det halve af den gamle, til gengæld kunne mindre end 10 maskiner ikke gøre det.

Da vi fik vidunderne, udtalte en af Amtskommunens daværende medarbejdere, at nu måtte vi indstille os på, at vi ikke skulle have flere nye maskiner i dette årtusinde.

Spådommen holdt ikke stik.

Med indgangen til dette årti kunne vi ikke længere ignorere, at IBM-kompatible computere udgør en de facto-standard, så i 1990 måtte vi investere for tredje gang.

Mønstret var uændret: prisen ned og antallet op. Vi købte 15 maskiner på "ophørsudsalg" til røverprisen 15.000 kr. pr. stk.

Det var rart at få maskiner, der var udstyret med en harddisk.

Computere har begrænset holdbarhed. Røverkøbet holdt i tre år, inden vi startede på at investere i vores nuværende udstyr.

P.t. har vi omkring 50 computere, hvoraf nogle er placeret i de tre data-lokaler, andre rundt omkring i de øvrige lokaler.

Vi har valgt at anvende en del af investeringerne i området til at etablere det, der på fagsprog betegnes elektronisk infrastruktur.

Oversat betyder det, at vi har forbundet maskinerne indbyrdes i et netværk og trukket ledninger rundt på hele skolen, således at vi kan placere computere, hvor der måtte opstå behov for det.

Udviklingen af computeren forsætter med uændret, høj hastighed, så de kommende generationer kan allerede skimtes i horisonten.

Til gengæld har vi forhåbninger om, at vores elektroniske infrastruktur vil vise sig noget mere langtidsholdbar end selve computerne. Vi har, i det omfang det er muligt, forsøgt at tage

højde for fremtidige behov, både med hensyn til udvidelser, anvendelser og krav til ydeevne.

Om fem år ved vi, hvorvidt det er lykkedes.

"L&F"
New Zealand's
Lykkegud
Laser of machines & the
Peer & Danks

af: Bjørn H. Pedersen

Procesorienteret skrivning i engelsk

I skoleåret 1994-95 havde vi på gymnasiet forsøg med skrivepædagogik i dansk og engelsk, som bestod i at lære eleverne at skrive bedre med større bevidsthed, bedre planlægning og selvstændighed.

Min opgave specielt i faget engelsk ville være at arbejde med noget konkret, som man først og fremmest kunne anvende i de obligatoriske kommenteringsopgaver, hvor det altid har været et problem for eleverne, hvad der var det "rigtige" at skrive og ofte kunne være mere eller mindre tilfældigt eller individuelt.

En anden årsag til mine overvejelser og konklusioner var, at det sproglige har en stor vægt i engelsk, og at det efter min mening ville være en fordel, hvis skrivepædagogik i engelsk naturligt kunne blive betragtet som en opfølgning af SKRIV i dansk. Det var min hensigt at give eleverne en bevidsthed om de elementer, der er relevante i en læse-, -planlægnings- og skriveproces, og som de kunne anvende i bearbejdelsen af ikke alene det skriftlige, men også det mundtlige arbejde. I engelsk er der netop et ret stort samarbejde mellem det mundtlige og det skriftlige.

Jeg vil i dette sammendrag ikke gøre rede for alle detaljer i opbygningen af dette arbejde, men skitsere nogle overvejelser og beskrive nogle erfaringer i et semester.

Jeg forsøgte ved samarbejde lærer/elev, elev/elev og elev/lærer at skabe en vekselvirkning, hvor man på skift forsøgte at få erfaringer hos hinanden og arbejde *med* hinanden, og hvor strukturen i vante undervisningsformer blev forsøgt nedbrudt.

Læreren indgik som en samarbejdspartner og konsulent. I løbet af denne proces skulle der indarbejdes nogle arbejdsredskaber, man kunne gemme til senere brug i en forhåbentlig mere bevidst og relevant arbejdsform. I al sin korthed gik det ud på at få læseopmærksomhed, lære en teksts struktur, en teksts vigtigste elementer, og hvad et tekstarbejde egentlig består af m.h.t. for eksempel kvalificerede referater, analyse, fortolkning, perspektivering, stil- og sprogniveau og personlig stillingtagen.

Den praktiske proces bestod i at lave nøgleord, associeringer og understregninger, der skulle arrangeres, give ydeligere associeringer og sammenfattes til en endelig opgave.

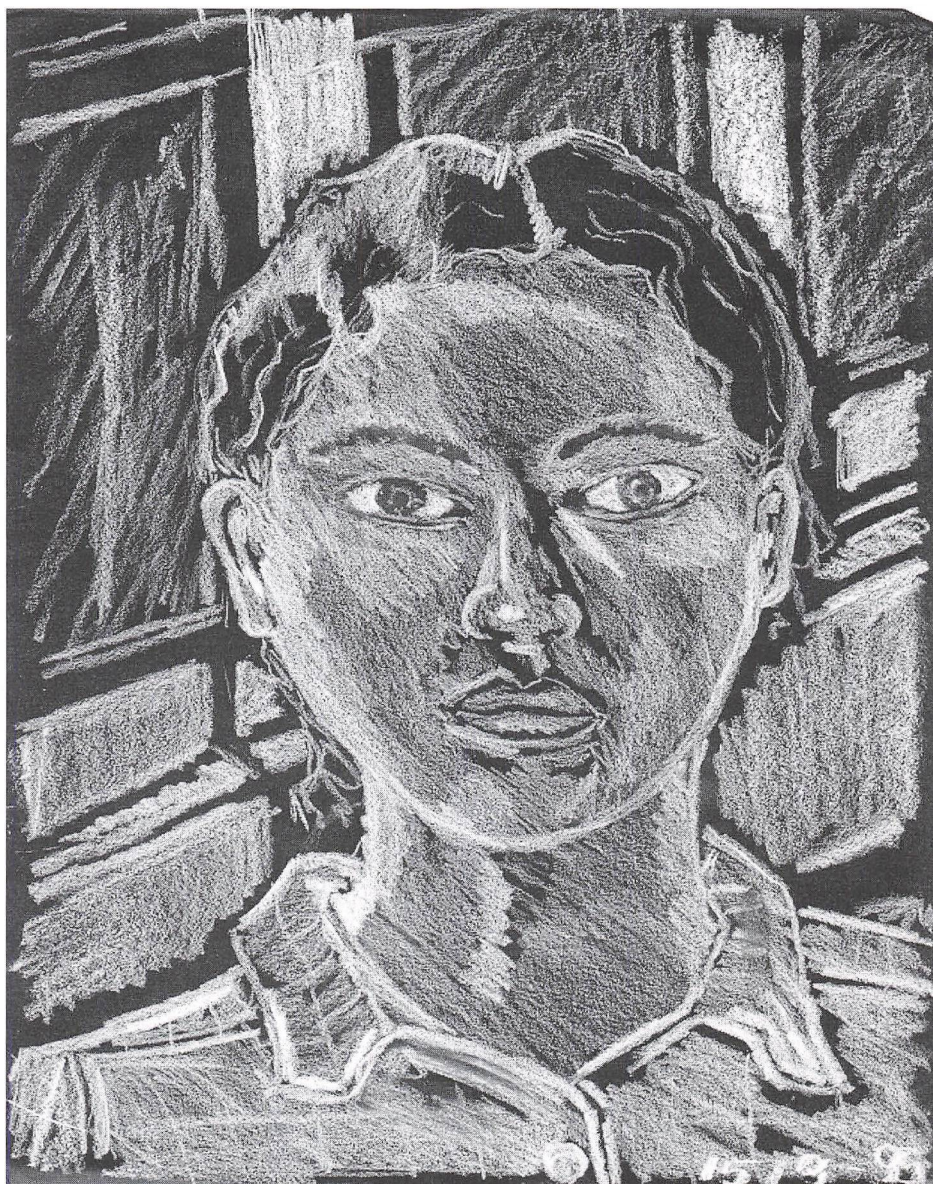

I alt dette var det vigtigt at give mange forskellige eksempler på besvarelser på flere niveauer.

En sammenfatning af dette arbejde har overvejende været positiv. Jeg synes, at eleverne har fået en større bevidsthed om, hvad de laver og *skal* lave, både i det mundtlige og det skriftlige arbejde. Jeg har udarbejdet nyt materiale og gennemgået det med ret positiv respons, hvor de anvender det i arbejdet. Så jeg vil, at man i en vis form fortsætter med lignende tiltag - indrettet efter tid og behov i de enkelte fag.

Ulemperne er, at det er meget tidskrævende og dårligt kan foregå over længere tid i den sædvanlige undervisning. Nogle elever, som har evnen til at skrive, kan blive utålmodige og spørge: "Skal vi ikke snart til at snakke noget mere engelsk!?" - Men selve ideen med skrivepædagogik har dog efter min mening en god effekt, også udført i en noget mindre målestok og integreret i det daglige arbejde.

Det giver en større opmærksomhed og bevidsthed - ikke mindst hos læreren!

Novellekonkurrence '95

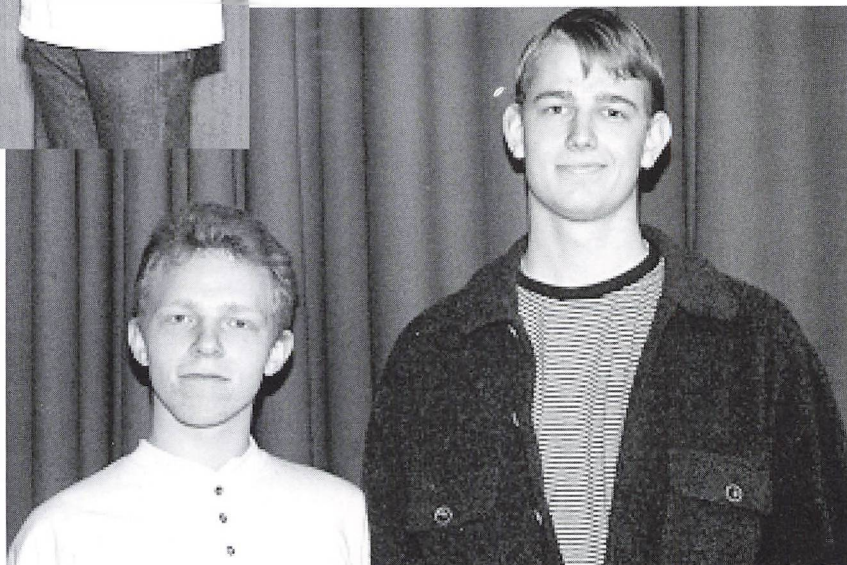

Gert Bonde og Rune Præst ved præmieoverrækkelsen.

Litteratur Event '95 er forhåbentlig en tilbagevendende begivenhed, der kan sætte gang i de kreative kræfter på skrivefronten.

Mange bidrog med indlæg i konkurrencen, så der var spænding om udfaldet.

Tak til dommerpanelet for et stort stykke arbejde med at læse og bedømme de indsendte bidrag

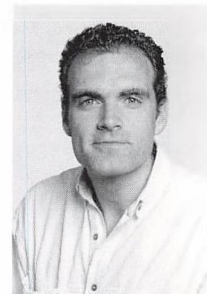
Rune Præst, 2. plads, og Rune Seest, der vandt konkurrencen med novellen "Et Trinbræt".

I efteråret drog store dele af HG's valghold på ekskursion til København.

De, der blev tilbage, deltog i projekt Japan. Resultatet var en bred vifte af aktiviteter med fællesnævneren Japan. På programmet var bla. film, madkultur i praksis, politik, kampsport...

af: Jørgen Møller

...nutidens gymnasielærer er ikke bare formidler af et fagligt stof, men også redaktør, forfatter, klip- og klisterassistent, kopimaskineoperatør samt coach for et sted imellem 90 og 110 vidt forskellige elever.

En ny-ny lærers indtryk af HG

Da redaktøren for dette årsskrift bad mig nedskrive nogle af indtrykkene fra mit første år på HG, forekom sagen mig let at gå til: En ny lærers indtryk af stedet.

Den kendsgerning, at jeg ikke bare var ny på HG ved skoleårets begyndelse, men også var i min første ansættelse efter endt uddannelse, giver imidlertid læseren et mere sammensat billede af en ny-ny lærers møde med gymnasieskolen generelt og HG specielt. Erfaringen rækker endnu ikke til at skille de to ting klart ad.

Når man efter 6 års studier første gang betræder denne arena, hvor det skal vise sig, om faglighed og pædagogik kan bruges til noget, er følelserne helt specielle.

Jeg så meget frem til mødet med elever og kollegaer og var spændt på den udvikling, jeg skulle være en del af og give mit bidrag til.

Ved de første forberedende besøg og den forbavsende svært identificerbare hovedindgangs overvindelse, forekom de grå bygningers indre mig umiddelbart at afspejle en helt anden tidsånd end den nu dominerende.

Jeg tænkte, at dette vist var et eksempel på, hvordan man i 70'erne ofte formede ud af en "afindividualiserende" holdning til verden med få og klare linier uden mange gemmesteder og variationsmuligheder. Det var vel en god tid, men den og verden har ændret sig heftigt siden da, og det har i den daglige undervisningssituation vist sig som en betydelig mangel.

De må have haft andre elever og andre arbejdsbetingelser dengang.

De næste, vægtige indtryk kom ved konfrontationen med de til rådighed værende undervisningsmaterialer. Som humanist glædede jeg mig over, at hele den gamle kanon fra min egen sønderjyske gymnasietid havde overlevet og stadig var ved frisk mod.

Goethe og Oehlschläger var blevet lidt slidte og var ved at tabe forsiden, men jeg kunne se foran i bøgerne, at elever fra henholdsvis 2b og 3x havde kæmpet med rimene året i forvejen. Det var godt at se. En ny-ny lærer ønsker sig også et relativt tidssvarende undervisningsmateriale, der både i indhold og formidling giver støtte i mødet med nutidens uddannelsesmæssige krav og betingelser.

Dette ønske er for mit vedkommende forblevet uopfyldt, og også jeg har der ved opdaget, at nutidens gymnasielærer ikke bare er formidler af et fagligt stof, men også redaktør, forfatter, klip- og klisterassistent, kopimaskineoperatør samt coach for et sted imellem 90 og 110 vidt forskellige elever. De offentlige bevillinger til undervisningsmaterialer i både skriftlig, lydlig og billedmæssig form og det sig hastigt forandrende samfund synes i den ny - ny lærers øjne ikke at hænge sammen.

På helt anderledes vis har det imponeret, hvorledes ressourcer og kræfter er sat ind på den ny informationsteknologi, dvs. den teknologi, der skal være med til at forarbejde den viden, det i grunden handler om.

Dette værktøj synes på HG at være genstand for et intenst miljø, hvor mange lærere og endnu flere elever i fællesskab forsøger at udnytte den ny teknologi på en afbalanceret og frugtbar måde.

Sådanne større eller mindre fællesskaber synes at være kernen i det, der driver gymnasiehverdagen frem. Selv tidens nærmest ekstreme individualisme forhindrer ikke, at lærere og elever hele tiden danner nye og produktive fællesskaber, der løser mange forskellige udfordringer.

Jeg kan ikke lade være med at sammenligne med en myretue, jeg engang iagttog, hvor man ved første øjekast mener at være vidne til en kaotisk vrimmel af planløshed: Den ene myre vader hen over den anden med sin mad eller sit byggemateriale i kloen uden umiddelbart at tage hensyn eller vise interesse for den andens projekt og mål.

Ved nærmere eftersyn viser det sig dog, at der samarbejdes. En mindre gruppe sørger for føde til den usynlige hersker, en anden bygger fundamenter, en tredje forsvarer mod en ydre fjende i dragt af min løbesko, en fjerde laver intet og er ved at tørre ind og en femte tager sig af den nyligt undfangede generation. En masse delopgaver løses i en tilsyneladende forvirring, der, når overblikket efterhånden vindes, viser sig at indgå i en meningsfuld og livsbekræftende helhed.

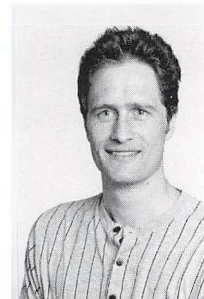
Netop sådan er den ny-ny lærers indtryk af livet på HG. Samarbejdet med eleverne kan være et meget udviklende vekselspilsforhold, hvor lærer og elev på skift bærer det fremad.

Eleverne er ofte nysgerrige og videbegærlige, stiller mange gode og vigtige spørgsmål, der driver læringen frem. Der er blevet sagt en del, om den meget svingende motivation hos en generation, der altid har haft nok.

For mig har den dominerende oplevelse imidlertid været, at der blandt eleverne på HG er utroligt mange, der vil noget både med sig selv og verden. Og det er dem, der gør det livfuldt og alt andet end monotont. De igangsætter udvikling hos sig selv, deres kammerater - og måske også hos den ny-ny lærer, der er glad for at være på HG.

af: Torben Geil

Mødet med Herning Gymnasium

er ikke det smukkeste syn. Gymnasiet fremstår som et tressermonstrum, funktionelt med enkle linier. En mørk og lukket uddannelsesfabrik. Hovedindgangen er klemt ind i et hjørne som et sort hul i parkeringspladsens og de store dunkle fladers univers.

Indenfor er der heldigvis lys, varme og højt til loftet. Bygningen er logisk indrettet, det er nemt at finde den rette dør, når man kommer på stedet første gang.

Jeg skulle ansættes, og var derfor til samtale med Søren Brøndum. Kontorpersonalet var forberedt på, at jeg skulle komme, og bød velkommen. Samtalen med Søren blev en uformel snak om mulighederne.

Mine ønsker og fordringer blev respekteret og imødekommet. Rundvisningen viste, at skolen råder over yderst fine faciliteter til idræt, som er mit fag. Rundvisningen indebar...

... mødet med kollegerne,

der ikke formåede, at afskrække mig fra stedet. De tog godt imod mig og viste mig resten af skolen og engagerede mig på stedet til et volleystævne på HF, som vi var nødt til at vinde for at fastholde skolens ære og lærernes autoritet. På lærerværelset hilste jeg på mange af de kommende kolleger, som var forberedt på, at jeg kom.

Skolens interne personaleblad virker trods generel utilfredshed med det skrevne ords formfasthed og utilstrækkelighed i forhold til en dialog.

Mødet med eleverne,

var jeg en anelse nervøs for. Jeg har ikke undervist på gymnasiet før.

Jeg har primært undervist mennesker med særlig interesse i netop det emne, jeg underviste i. Den forventning havde jeg ikke til eleverne på HG.

Fra min egen gymnasie tid husker jeg få, meget motiverede kammerater og mange umotiverede, der skulle trækkes, lokkes, drives til at tage idrætstimerne seriøst. Mine bange anelser blev gjort til skamme. Eleverne knokler på, og hovedparten formår, at se ud som om, de nyder idrætstimerne. En 2.G klasse bød deres 10. idrætslærer velkommen; åbenhed og tolerance er en dyd på stedet.

Mødet med karaktergivningen,

papirarbejdet, formalia etc, var overraskende. De første karakterer skulle gives efter seks dobbeltlektioner. Små trehundrede elever skulle vurderes og kategoriseres. Et tungt arbejde. Det er svært at huske situationer/begivenheder nok med den enkelte elev til et nuanceret billede. Fraværslister er et kapitel for sig, når tre lærere arbejder med grupper på tværs af klasserne.

Mødet med fremtiden

kan blive spændende. Etableringen af "idræt på mellemniveau" på danske gymnasier signalerer måske en seriøs tilgang til og øget fokus på kroppens andel i menneskets og samfundets velvære og kvalitet.

Det kunne også være et populistisk forsøg på at trække unge til, efter at uddannelsessystemet er blevet et uddannelsesmarked. Det er op til lærerstaben at fjerne alle antydninger om det sidste. Og det gøres bedst ved at lægge det faglige niveau højt.

Det kræver engagement fra både elev- og lærerside - som jeg har oplevet det, er det til stede på HG.

Elevernes engagement kan stimuleres gennem lærerens engagement og tidsvarende fysiske rammer.

Lærerens engagement kan sikres gennem kollegial opbakning, faglig og ledelsesmæssig støtte og frihed til udvikling.

Modsat det ydre skin, opleves skolen anderledes lys og levende indefra. Stemningen på skolen er god - mørket er kun en skal.

Et fremtidigt ønske kunne være en stor spand maling, så udseende og indhold følges bedre ad.

P E R S O N A L I A

MANGE NYE HOVEDER viste sig på HG i 1995/96.

FASTANSAT BLEV

Anne Mette Breinholt (ty/bio)
Henning Rode Jensen (da/eng)
Gerda Munch Kofoed (mus/id)
Jørgen Møller (da/ty)
Pia Søndergaard (kontorelev)

SOM ÅRSVIKARER/TIMELÆRERE KOM

Ole Bøgelund (psy)
Thomas Christensen (mus)
Lisbeth Djurhuus (da)
Thomas Eisenberg (da)
Torben Geil (id)
Bent Hagelskjær (samf/rel)
Jeanette Hofslagere (id). Hf rejste igen jan.1996.
Kirsten Ohlmark Hansen (eng)
Gert Bonde Nielsen (da)
Mette Røn (da)
Iver Thøgersen (id) og
Karsten Wiborg (eø)

VI SAGDE FARVEL TIL

Pernille Bendixen (årsvikar i da/fra)
Lasse Kristensen (årsvikar i id)
Janne Langkjær (årsvikar i eng)
og Lisbeth Thisted (årsvikar i da)
Birthe Ege (mus/eng) drog til Horsens
Jens Jørgensen (da/id) til Ringkøbing
Birgit Østergård (id) til Kolding
Det private erhvervsliv kaldte på Ole Brixen (mat/fys)
Endelig blev Lone Juulsgaard Hansen
færdig som kontorelev.

ÅRET VAR FRUGTBART

Eva Møller Jensen (da/ty)
Ulla M. Kjærulff (da/rel)
og Hanne Læsøe (eng/samf)
gik på barsel ved skoleårets start.
Susanne Hansen (ke/bio) fulgte efter i april.

I LÆRE SOM LÆRERE...

var pædagogikumskandidaterne
Helle Brink (old/la),
Hanne Holmboe (hist/eng)
Ole Henning Knigge (drama).

sko

hans 36

SKOLENS ANSATTE

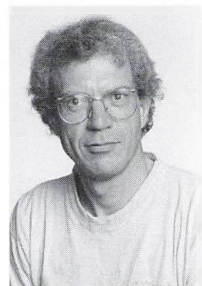

Anne Albinus

fransk
97 21 60 61

Ruth Ask
kantinemedhjælp

97 12 38 08

Thorkil Axelsen

samf, fransk
97 22 48 69

Niels Ebbesen Bay

musik, geografi
97 15 56 36

Marianne Birkmose

dansk, idræt
97 12 57 62

Bente Bisgaard

fransk, spansk
86 61 18 72

Lise Merete Blüthgen

historie, engelsk, spansk
86 82 07 79

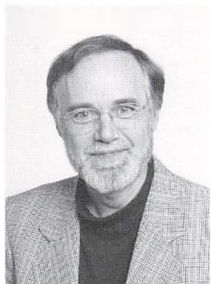

Mette Breinholt

biologi, tysk
86 80 68 24

Søren Brøndum
Rektor.

Samf, erh.øk, geografi
97 21 40 30

Erik Bøegh,
ledende inspektør
dansk, latin, old.
97 43 85 59

Ole Bøgelund
psykologi
97 11 87 52

Thomas B. Christensen
musik
75 86 60 69

Vagn Åge Christensen
historie
97 22 32 56

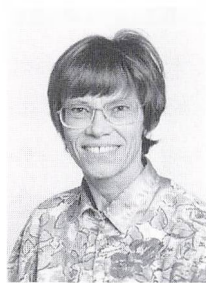
Karen Else Christoffersen
fransk, russisk
97 22 19 41

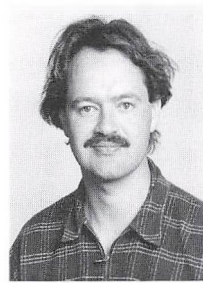
Kirsten Colstrup
studievejleder
fransk, musik
97 42 27 10

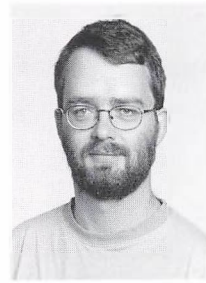
Stig Dinsen
engelsk, fransk
97 21 51 33

Lisbet Djurhuus
dansk
97 12 13 62

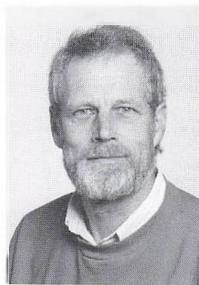
Thomas Eisenberg
dansk
86 89 06 18

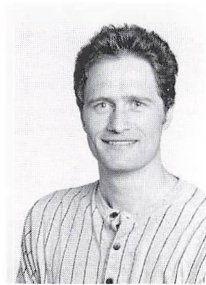
Steen Ellemose
fysik, kemi
86 86 73 04

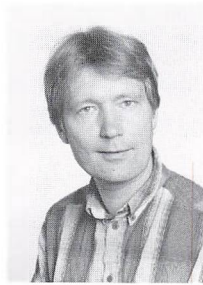
Vibeke Erhardtsen
inspektør
historie, idræt
97 13 34 36

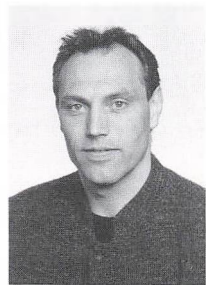
Niels Fiil
mat, kemi, naturfag
97 22 13 40

Torben Geil
idræt
97 25 21 01

Claus Gregersen
datavejleder, fagkonsulent
mat, fys, data, naturfag
97 21 14 14

Bent Hagelskjær
samf, religion
86 91 42 87

Jens Jørgen Hansen

fysik, matematik
86 18 45 84

Katrine Bruno Hansen

musik, dansk
86 89 88 45

Susanne Hansen

kemi, biologi
86 86 73 04

Kristian Holst

kemi, fys, naturfag
86 23 05 16

Jens Hostrup

engelsk, tysk
97 38 41 38

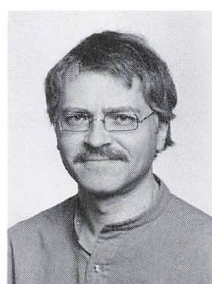

Annette Koldkjær Højlund
studievejleder
dansk, drama
86 82 02 92

Connie Jacobsen
sekretær

97 12 56 96

Henning Rode Jensen

dansk, engelsk
86 11 77 83

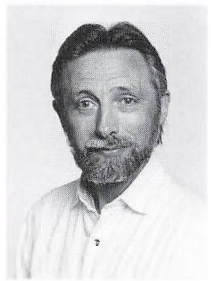
Mona Jensen

tysk, billedkunst
97 14 97 15

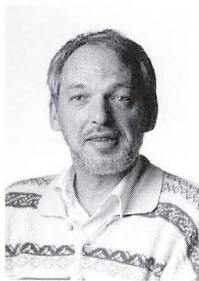
Peter Lundby Jensen

samf, musik
86 25 29 75

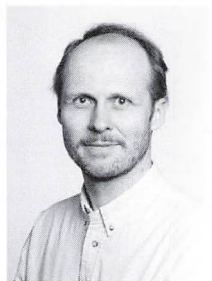
Sten Visti Jensen

dansk, old, filosofi
97 22 21 42

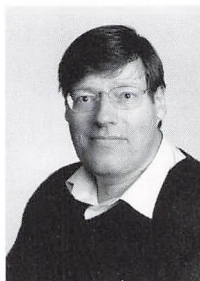
Svend Fodgaard Jensen

latin, old.
86 15 88 13

Michael D. Jørgensen

fys, mat, naturfag
97 12 48 59

Poul Kildsgaard

studielektor
samf, historie
97 12 52 85

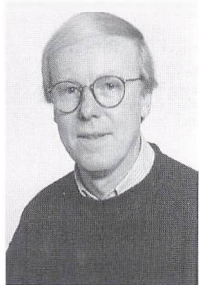

Gerda Munch Kofoed

musik, idræt
97 21 37 90

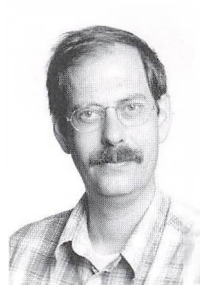
Alice Kramer
inspektør
mat, fys, naturfag
97 22 48 54

Erik Peter Kristensen
kemi, natur- og
teknikfag
97 21 13 92

Peder Kristensen
pedel
97 26 86 02

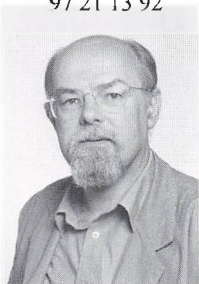
Bo Esbjørn Larsen
hist, billedkunst, design
97 22 51 91

Eva Mose Larsen
dansk
97 12 28 35

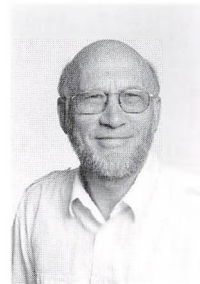
Ulla Meyer Lauridsen
kantinemedhjælper
97 21 18 58

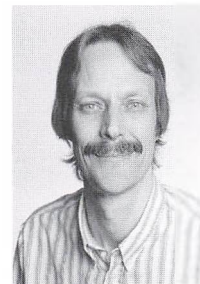
Peter Lenler-Eriksen
biologi
97 13 19 95

Steen Noer Madsen
historie, latin
97 21 16 69

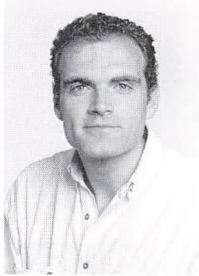
Per Mark
studielektor
matematik, naturfag
86 88 26 95

René Maxen
biblioteksmedhjælp
97 21 17 32

Randi Monrad Mortensen
engelsk
86 15 89 41

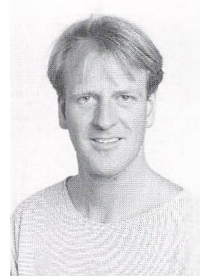
Jørgen Møller
dansk, tysk
86 15 71 71

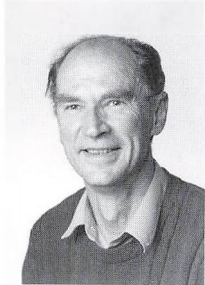
Rita Fløe Møller
sekretær
97 14 32 59

Birgit Nellemann
dansk, historie
97 54 25 02

Gert Bonde Nielsen
dansk
86 94 66 34

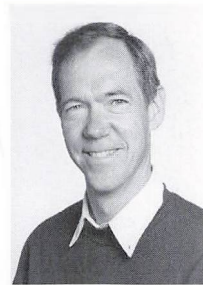
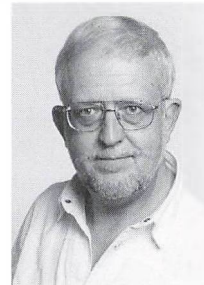

Henning Nielsen

biologi
97 19 16 07

Inge Nielsen
teknisk medarbejder

97 22 42 53

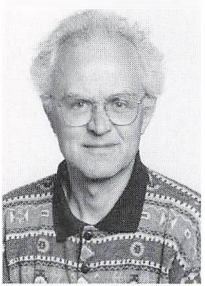
Niels Linde Nielsen
studievejleder
geografi
97 12 85 22

Søren Nissen

tysk, dansk, old.
97 22 39 38

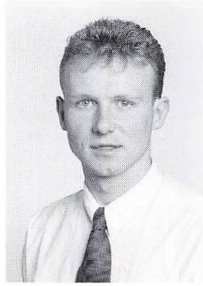
Kirsten Oldmark-Hansen

engelsk, fransk
86 67 48 84

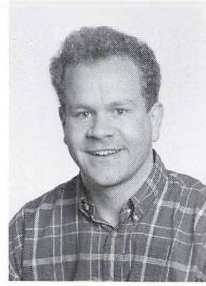
Bent Vestergaard Olesen

matematik, naturfag
97 12 29 97

John Vestergaard Olesen

matematik, fysik
97 12 56 60

Martin Olsen
datavejleder
data, matematik
97 21 60 86

Anne Overgaard

engelsk, idræt
97 22 50 85

Bjørn H. Pedersen

engelsk, fransk
97 12 53 67

Ditte Pedersen
kantineleder

97 26 96 02

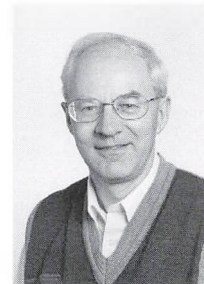
Doris Thing Pedersen
biblioteksassistent

97 26 73 04

Lone Pedersen

engelsk
97 21 26 93

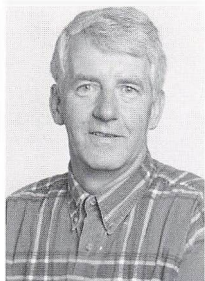

Jørgen Rasmussen

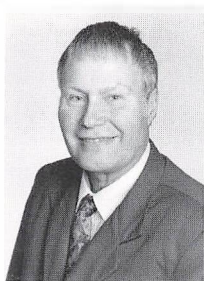
tysk, idræt
97 22 31 47

Mette Røn

dansk, tysk
97 19 11 21

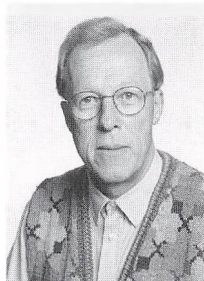
Preben Salomonsen
pedel
97 22 17 05

Ordin Skjæveland
studielektor
historie, engelsk
97 26 74 53

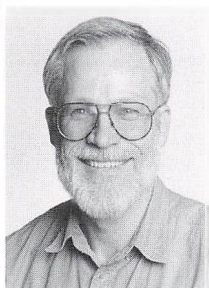
Beate Skov
billedkunst
97 13 60 94

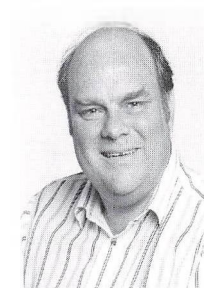
Erik Stabel
fysik, matematik
97 26 88 46

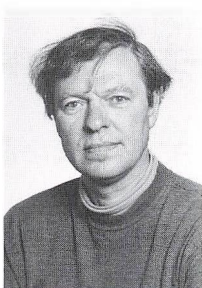
Pia Søndergaard
kontorelev
97 18 17 70

Anders Sørensen
inspektør
dansk, religion
86 85 53 85

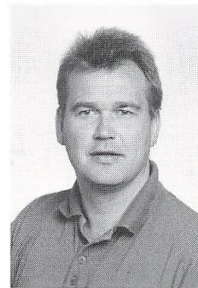
Ole Skovgaard Sørensen
mat, fys, naturfag
97 22 58 69

Hans Jørgen Thomsen
historie, religion
97 40 37 50

Niels Henrik Thormann
samf, historie

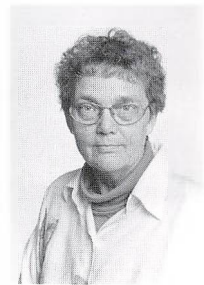
Iver Thøgersen
idræt
40 63 64 87

Thordis Vang-Pedersen
geografi
86 66 14 95

Karsten Wiborg
erhvervsøkonomi
97 40 46 03

Anna Wilkens
studievejleder
tysk, religion
97 16 11 84

Ruth Ødgaard
sekretær
97 12 77 62

Herning Gymnasium

H. P. Hansensvej 8
7400 Herning

Kontortid alle skoledage: 10 - 13.

Telefon: 97 22 10 66

Telefax: 97 22 44 80

Rektor

Søren Brøndum

Inspektorer

Erik Bøegh (ledende)

Vibeke Erhardtsen

Alice Kramer

Anders Sørensen

Studievejledningen

Telefon: 97 22 49 77

Kirsten Colstrup -lokale 27

Annette K. Højlund -lokale 27

Niels Linde Nielsen -lokale 25

Anna Wilkens -lokale 25

E. H. H. 95

R e d a k t i o n

VIBEKE ERHARDTSEN (ANSVARSHAVENDE)

MARIANNE BIRKMOSE

FOTO: STEEN NOER MADSEN

LAYOUT: MARIANNE BIRKMOSE

R e d a k t i o n
